

ת"פ (קריות) 44791-06-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 44791-06-25 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג בניגוד לסעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ו-2 עבירות איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

הנאשם והמתלוננת נשואים מזה כשלושה וחצי חודשים, ומתגוררים יחד בדירה בכפר (להלן: "**הדירה**"). במועד הרלוונטי לכתב האישום חשד הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו עם גברים אחרים.

בתאריך 10.6.25 סמוך לשעה 13:00, בדירה, התעצבן הנאשם על המתלוננת כי יצאה מהדירה מבלי לעדכן אותו וללא אישורו, והחל לתקוף אותה באופן שסטר בפניה מספר פעמים והכה אותה מכות אגרופ בידיה. עת ניסתה המתלוננת לצעוק לעזרה, חסם הנאשם את פיה באמצעות ידיו ומנע ממנה לצעוק.

באותו מועד בשעות הלילה, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שיירה בה וישרוף אותה ובהמשך נטל הנאשם מן המתלוננת 4 צמידי זהב, 3 טבעות ושרשרת זהב.

בתאריך 11.6.25 בסמוך לשעה 6:20, בדירה, לאחר שהתעורר הנאשם משנתו ולפני יציאתו למקום עבודתו, החל הנאשם לצעוק על המתלוננת ודרש ממנה להתעורר משנתה ולא לצאת מהבית במהלך היום. הנאשם תקף את המתלוננת באופן שאחז בצווארה, חנק אותה ובו בזמן איים עליה בכך שאמר לה שאם היא תצא מהבית הוא יירה בה ויירה באחים שלה. במעמד זה נשכה אותו המתלוננת באצבעו על מנת להשתחרר מאחיזתו ולהגן על עצמה מפניו.

הנאשם נעל את דלת הדירה, נעל את שער הדירה החיצוני, יצא מהדירה והותיר את המתלוננת ללא

כל מפתח ובלי יכולת לצאת מהדירה.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות מספר סימני חבלה כחולים ושריטה בזרוע יד שמאל, שריטה בסמוך לעינה הימנית, שריטה בצווארה וסימון חבלה אדום בשפתה התחתונה.

כחודש עובר למועד לעיל, התעצבן הנאשם על המתלוננת, כי יצאה מהדירה מבלי שעדכנה אותו וללא אישורו, ותקף אותה באופן שהכה אותה באגרופים בפניה וגרם לה לחבלות של ממש בדמות סימן כחול בעפעף עין ימין.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, אשר התיישנו בשנת 2020, אך טרם נמחקו (טע/1).

כמו כן הגיש ב"כ המאשימה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת (טע/2).

המתלוננת העידה ואמרה כי היא סולחת לנאשם ורוצה אותו בבית, כאשר במהלך מעצרו התברר כי היא בהריון.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם זכותה של המתלוננת לחיות את חייה בשלווה, בבטחה, מבלי לפחד מאלימות הנאשם, מבלי לחשוש לפגיעות בגופה, תוך שלוותה הנפשית. ב"כ המאשימה טען כי במקרה זה מדובר ברף יחסית גבוה של אלימות, אשר הותירה חבלות בגופה של המתלוננת כפי שניתן להתרשם מהתמונות שהוגשו, כאשר עלול היה להיגרם הנזק אף חמור מזה שנגרם בפועל. ב"כ המאשימה הדגיש כי אלימות הפיזית לוותה באלימות מילולית שמטרתה לכפות את רצונו של הנאשם על המתלוננת ולאסור עליה לצאת מהבית.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, ועתר לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בשים לב לעובדה כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי, בין היתר בגין אלימות במשפחה (כלפי אשתו הראשונה של הנאשם), עתר ב"כ המאשימה להטיל עונש ברף האמצעי של המתחם שהציע, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם בשים לב לקשר ההדוק בין כלל העבירות. ב"כ הנאשם הפנתה למספר פסקי דין מהם ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגישה את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה לא רק מהזמן השיפוטי אלא גם מהצורך להעיד את המתלוננת, שהיא אשתו. עוד נטען כי הגם שלחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות מדובר על

הרשעות מלפני יותר מעשור, אשר התיישנו זה מכבר. עוד הדגישה ב"כ הנאשם את עמדתה של המתלוננת, אשר הגיעה לבית המשפט על מנת לומר כי סלחה לנאשם, כאשר לאחרונה גילתה שהיא בהריון. על כן ביקשה ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך או האמצעי של המתחם לו עתרה.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש סליחה, אמר כי לא יחזור על המעשים וכי הוא רוצה לחזור הביתה לאשתו ההרה.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אלימות הן פיזית והן מילולית כלפי המתלוננת, אשר בוצעו תוך פרק זמן קצר בדירתם המשותפת של בני זוג. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), אני קובעת כי מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאשר לריבוי העבירות יש לתת את הדעת בעת קביעת המתחם.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי בת זוג הם זכותו של אדם לשלמות גופו, בריאותו, בטחונו האישי, כבודו ושלווה נפשו כמו גם חופש הבחירה שלו. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, בביתם המשותף בו אמורה המתלוננת לחוש בטחון ולהיות מוגנת.

נסיבות ביצוע העבירות:

על רקע חשד הנאשם כלפי המתלוננת, ועקב רצונו כי לא תצא מהבית ללא אישורו ועדכונו, תקף הנאשם את המתלוננת בשתי הזדמנויות וגרם לה לחבלות של ממש. יש להדגיש כי האירוע הראשון, והמרכזי, נמשך פרק זמן לא מבוטל, כאשר הנאשם חוזר על איומיו ומכה את המתלוננת. אומנם מדובר בעבירות שבוצעו ללא תכנון, אך כך הן מרבית עבירות האלימות במשפחה, ואין בהעדר תכנון כדי להוות שיקול לקולא.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בחלקי גופה השונים לרבות בפניה ובידיה כפי שניתן להתרשם מהתמונות שהוגשו (טע/2). כך גם בוודאי נגרם למתלוננת מפח נפש כאשר הופנתה כלפיה אלימות חוזרת מצד בעלה, תוך שהוא מאיים עליה ומנסה לשלוט במעשיה.

בשים לב לרמת האלימות הפיזית שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, החזרתיות במעשי האלימות אשר לוו גם באלימות מילולית, כמו גם החבלות שנגרמו כתוצאה ממעשי הנאשם, אניקובעת כי הפגיעה

בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15), המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוע של עבירות שעניין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישובה באמצעות חגורה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נעבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 1529/23 **אבנר שמלה נ' מדינת ישראל** (15.3.23) המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה ומחצה במהלכם התארסו. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. **נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· בע"פ 39092-07-22 **רוסלן אילקנייב נ' מדינת ישראל** (12.1.23), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובביצוע עבירה של כליאת שווא. המערער זוכה מביצוע עבירת איומים. המערער תקף את המתלוננת באופן שהיכה אותה בפניה והפיל אותה לרצפה. בהמשך, המערער ניסה לחנוק את המתלוננת, משך בשיערה והטיח את ראשה ברצפה. משסיים להכותה, קמה המתלוננת מהרצפה, או אז ניגש אליה המערער בשנית והמשיך להכותה בפניה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת על מנורת הסלון שהייתה תלויה מעל לספה. המערער לקח את המנורה שנשברה והיכה באמצעותה את המתלוננת בפניה. המערער לקח את מפתחות הבית, אמר למתלוננת כי עכשיו היא לא תצא, יצא ונעל אחריו את הדלת כשהוא מותיר את המתלוננת נעולה בבית ללא מפתח וללא אפשרות לצאת ממנו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם ונפיחות במספר אזורים בפניה ובראשה, חתך בסנטר, נפיחות ביד שמאל ומכאוב בפניה ובכתפה. **נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.** על המערער נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ 3495-04-13 **מדינת ישראל נ' מ'** (9.5.13) אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לאחר שהיכה את אשתו בכל חלקי גופה, בעט בה ברגליה ובגבה, וסטר על פניה, וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש. **בית משפט**

השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. על המשיב הוטל עונש של חידוש מאסר ע"ת למשך 24 חודשים לשנתיים נוספות, חתימה על התחייבות וקנס. הנימוק היה כי הפעלת המאסר על תנאי בצירוף ענישה של מאסר בפועל יוביל לכך שהעונש שייגזר על המבקש יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, אשר קיבל את הערעור. על המבקש הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי של 24 חודשים בחופף כך שעל המבקש הוטל לרצות 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בעפ"ג 31186-02-24 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (2.5.24) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. המערער צירף תיק נוסף והורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש במזיד. במס' אירועים הפעיל המערער אלימות כלפי המתלוננת, בת זוגו באותם מועדים. **נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.** על המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי מקרה זה אינו כולל מקרה שבו נפלה טעות בגזר הדין ובוודאי שהעונש לא חורג מרמת הענישה הראויה ואף ניתן לומר שהוא מקל.

· ברע"פ 2750/22 **אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.22) הורשע המבקש, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ואיומים. המבקש לקח בכוח את הטלפון מידה של המתלוננת - בת זוגו, והחל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותו באגרופיו. לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת וגם אחז בידה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר ושרטה את המבקש, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלוננת חבלות. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל,** והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

· בעפ"ג 7784-06-20 **יבגני גרידונוב נ' מדינת ישראל** (25.6.20) המערער הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים. המערער תקף את אשתו לעיני ילידיהם הקטינים וגרם לה לחבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

· בעפ"ג 40254-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.1.21) הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המשיב ובת זוגו שנו אלוהול או אז הוא תקף אותה באופן שבעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הכה באגרופים בפניה והפילה לרצפה וגרם לה לחבלות גופניות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**

והשית על המשיב 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, אשר התקבל ועל הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל חלף עבודות השירות.

· בת"פ 26276-05-23 **מדינת ישראל נ' משייב** (19.2.2024), אליו הפנתה המאשימה, הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה, תקיפת בת זוג וחבלה במזיד ברכב. הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שגרם נזק לרכבה של בת זוגו. בהמשך, בעת שהיו הנאשם ומתלוננת בחדר והיא הביעה את רצונה לחזור לביתה, אמר לה הנאשם כי היא לא הולכת והכה בראשה וברגליה במכות אגרופ. בהמשך, בעת שהמתלוננת קמה מהמיטה, היכה אותה הנאשם במכת אגרופ חזקה בגבה, וגרם לה שברים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 34 חודשי מאסר (וכן הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו בן 6 חודשים), בצירוף פיצוי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 33139-03-24). מדובר באירוע אשר הביא לתוצאות של חבלה חמורה וזאת בשונה מענייננו, ועל כן לא ניתן ללמוד ממנו לעניין מדיניות הענישה הנוהגת.

· בת"פ 5972-02-25 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.6.25), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), עבירת איומים ועבירה של תקיפה סתם (בת זוג). הנאשם תפס בירכה של המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה שיהרוג אותה. כתוצאה מאירוע זה נגרמו למתלוננת המטומה בירך ימין ושטף דם באצבע. בהמשך הנאשם תפס בשערות ראשה של המתלוננת, ומשך אותה בשערותיה כשהוא מנסה להרימה מהרצפה. במספר מקרים נוספים איים הנאשם על המתלוננת ובאחד המקרים זרק את הטלפון הנידי על ראשה וגרם לה לדימום. **נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה צופה פני עתיד ורכיבים נלווים.** על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 6473-04-21 **מדינת ישראל נ' אחמדוב** (6.7.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בתקיפה ותקיפה חבלנית של מי שהייתה חברתו. במהלך האירוע, שהתרחש לאחר צריכת אלכוהול משותפת, הנאשם תפס את המתלוננת בפניה, דחף אותה, תפס ומשך בידיה וכן החזיק אותה בגרונה במטרה לרסן אותה. באירוע קודם תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהחזיק אותה בניסיון לרסנה, אך היא הצליחה להשתחרר. בית המשפט קבע כי המתחם בנסיבות מקרה זה של תקיפה ברף חומרה לא גבוה, הסכמת הצדדים שהתקיפה הייתה לצורך ריסון המתלוננת, אירועים סמוכים וקצרים, כשברקע צריכת אלכוהול משותפת, נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר. על הנאשם הוטל עונש של מאסר על תנאי וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, לרבות מדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ובעיקר מהצורך להעיד את המתלוננת, שהיא אשת הנאשם.

עוד שקלתי את עמדתה הסלחנית של המתלוננת, המבקשת לחזור לחיות עם הנאשם, אשר אמרה כי סלחה לו ורוצה כי יחזור לביתם. עוד עלה מדברי המתלוננת כי היא בהריון ראשון, אותו גילתה רק לאחר שהנאשם נעצר והיא רוצה את הנאשם לצדה.

לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 4 הרשעות קודמות, כאשר מתוכן שתי הרשעות בגין אלימות כלפי בת זוג (אשר בוצעו כלפי אשתו הראשונה של הנאשם). יחד עם זאת, מדובר בהרשעות לפני יותר מעשור אשר התיישנו, הגם שטרם נמחקו, ועל כן ניתן לתת להן משקל מוגבל מאוד.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 11.6.25

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להטיל עונש כלכלי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הצדדים.